

מ"ת 29731/01/17 - מדינת ישראל נגד שובל ניב מיכאל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 29731-01-17 מדינת ישראל נ' ניב מיכאל(עציר)
תיק חיצוני: 10206/2017

בפני כבוד השופט יורם ברוזה
מבקשים מדינת ישראל
נגד שובל ניב מיכאל (עציר)
משיבים

החלטה

1. בהתאם לכתב האישום, ביום 7.1.17, בשעה 00:30 או סמוך לכך, שהה הנאשם בפארק ברח' הציונות באשדוד ביחד עם שני קטינים.
2. באותו זמן שהו במקום המתלונן ואחרים.
3. במקום התנהל דין ודברים (לגביו ארחיב בהמשך) ובמהלכו הרים הנאשם בקבוק ושבר אותו על ראשו של המתלונן.
4. המתלונן נבדק בבית חולים ברזילי ושם נמצאה חבלה חיצונית בלבד (חתך שטחי באוזן).
5. עוד טוענת המדינה כי במהלך החקירה הפריע הנאשם לעימותם כאשר מלמל לנוכחים האחרים לשתוק.
6. בנסיבות אלו, מיוחס לנאשם שיבוש מהלכי משפט (סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977) וכן בפגיעה בנסיבות מחמירות (סעיפים 334 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וזאת בשילוב סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977).
7. בדיון שהתנהל בפני, ביום 17.1.17 הסכים הנאשם כי יש ראיות לכאורה וביקש לדחות את הדיון לצורך טיעון כי ישנו כירסום בראיות ולהציג חלופה.
8. בדיון שהתנהל בפני ביום 25.1.17 הרחיב ב"כ הנאשם וטען כי:-
  - 8.1. אין מדובר על חבלה חודרת עור, ולכן לשיטתו מדובר בפגיעה לפי סעיף 334 בלבד ואין מקום להזדקק לנסיבות המחמירות של סעיף 335 (א)(1).
  - 8.2. יש להתייחס גם לגרסת הנאשם וחבריו, אשר תיארו כי היו מפוחדים לאור התנהלות המתלונן וחבריו, שהובילה למעשה, דבר שכלל לא נבדק על ידי המשטרה.
  - 8.3. ב"כ הנאשם ציין כי אינו מצדיק את המעשה, אולם על בית המשפט לבחון את המעשה גם לאור הנסיבות שהובילו אליו.
  - 8.4. מדובר בנאשם שהינו בן תשע עשרה וחודש (יליד 13.12.97), לשים אותו כעת במעצר ולחשוף אותו בגיל צעיר לסביבה העבריינית, ידחוף אותו למעשה לזרועות הפשע, ויש למנוע

זאת.

- 8.5. נכון שבעברו של הנאשם ישנה הרשעה מבית המשפט לנוער, אולם הנאשם עובר תהליך עם שירות המבחן לנוער ואין לקטוע אותו, אלא יש לאפשר לו להשתחרר לחלופה.
9. המדינה טענה כי אין לאפשר שחרור לחלופה מבלי לערוך ראשית תסקיר.
- 9.1. צריך להסתכל על המעשה ולא רק על הגיל הצעיר. מדובר בנאשם שיש לו מסוכנות גדולה, ישנה הרשעה וכן ישנם תיקים פתוחים.
- 9.2. החלופה שהוצעה אין בה די, ויש צורך בחלופה הדוקה יותר.

7.1.17 אירועי

10. אומנם הנאשם הודה בקיומן של ראיות חקירה, אולם לאור טענותיו בבית המשפט, מצאתי לנכון להתייחס לראיות, שכן לדעתי ישנו כירסום בהן, ובמתן ההחלטה יש מקום להתייחס למספר עניינים העולים מהן.
11. כמו כל סיפור טוב, גם בעניין שלפנינו ישנן שתי גרסאות לגבי אשר ארע טרם המקרה בו שבר הנאשם בקבוק על ראשו של המתלונן (פעולה אשר בסופו של דבר אינה שנויה במחלוקת).
12. גרסת המתלונן הינה כי הוא הלך עם חברים בפארק, לטענתו תוך כדי הליכה הבחין כי מספר חברים שלו משוחח עם חבורה אחרת, הוא ניגש לראות מה קורה ולפתע הנאשם שבר לו בקבוק על הראש (תוך כדי שהוא מזדהה בשמו בפניו).
13. יצוין כי המתלונן לא פנה מיידית לטיפול רפואי, אלא שכעבור מספר דקות עצרה במקום נידת משטרה ששאלה אותם לגבי אירוע של חיתוך צמיגים, הוא ניגש לניידת ודיווח על התקיפה, והניידת הזעיקה את מד"א, עוד יצוין כי השוטרים מציינים שמצבו של המתלונן הינו קל, מז"פ לא הגיע למקום (וכן לא נמצאו טביעות אצבעות על שברי הבקבוק שנאסף על ידי השוטרים).
14. בבית החולים לא נמצאו סימני חבלה בקרקפת אלא חתכים שטחיים באוזן שמאל.
15. המתלונן מסר עדות בשטח, ולאחר מכן הוא בעצמו לא שיתף פעולה עם המשטרה עד שהגיע למסור עדות.
16. מעדויות המתלונן נשמעה הגרסה הבאה:-

16.1. ביום המקרה המתלונן מסר כי הוא ועוד חברים ליוו חברה של חבר לביתה.

בדרך הם פגשו את הנאשם וחבריו, שניים מחבריו שאלו את המתלונן שאלה ובתגובה הוא שבר למתלונן בקבוק על הראש, והזדהה בפניו כניב שובל (וכך המשטרה הגיע לנאשם תוך פחות משעה).

16.2. למחרת סיפר המתלונן כי הוא ביחד עם עוד שמונה חברים ליוו הבייתה ידידה (סה"כ 10 בני נוער).

שניים שלושה מחבריו הלכו קדימה, הוא לא יודע מה היה שם אבל כשהוא התקרב הם התווכחו עם חבורה נוספת ואז הנאשם שבר לו בקבוק על הראש.

16.3. לעניין זה יצוין כי המתלונן מסר את הפרטי והטלפונים של כל תשעת החברים שהיו עימו. מתוכן שישה מסרו עדות במשטרה.

16.4. גרסתם של כל חברי הנאשם שהעידו הייתה כי חלקם שאלו את הנאשם וחבריו מה השעה עמוד 2

ואלו הגיבו בתוקפנות.

16.5. עוד טענו כי המתלונן וחלק מחבריו לא היו במקום, וכאשר התקרבו שאלו את הנוכחים "מה קרה" ובתגובה הנאשם שבר בקבוק על ראשו של המתלונן.

16.6. לא המתלונן ולא חבריו עומתו עם גרסת הנאשם וחבריו לגבי ארועי אותו לילה.

17. מצידו של הנאשם נשמעה הגרסה הבאה:

17.1. הנאשם העיד כי הוא היה יחד עם שני חברים בדרכו הבייתה, ומעבר לזה שמר על זכות השתיקה.

17.2. שני חברי הנאשם שהיו עימו, מסרו כי הם הלכו בפארק, שתי בנות שהלכו מאחרי דחפו אותם (כדי שיפנו להם דרך), הם העירו להם על כך ובתגובה יתר החבורה הגיעה והחלה לאיים עליה, ועל כן הנאשם פעל כפי שפעל.

18. המשטרה בחרה כאמור שלא לחקור כלל את גרסת הנאשם, ואפילו לא ביררה זאת עם המתלונן וחבריו, למעשה המשטרה קיבלה את גרסת המתלונן וחבריו ללא כל ספק.

19. דבר זה אינו מובן לי, אומנם בסיומו של דבר אין חולק כי הנאשם פעל כפי שפעל, ועדיין מדוע בחרה המשטרה לחקור בשנית את חבריו של הנאשם ולעמת אותם עימם, וכלל לא בדקה את גרסתם, הרי ככל שיתברר שיש אמת בגרסת הנאשם וחבריו יש בכך בכדי להפחית מהמסוכנות הנטענת.

20. ונזכיר, עניין לנו כאן בשתי חבורות, האחת בת 10 נערים והשניה בת שלושה נערים, גרסת שלושת הנערים הינה כי חשו מאוימים על ידי המתלונן וחבריו, ואיש לא חושב לבדוק זאת?

21. המשטרה בחרה לעשות עימותים בין הנאשם לחבריו, שלכאורה אין בהם כל צורך שכן ברור שהמשטרה האמינה למתלונן וחבריו.

22. בכך רואה אני כרסום ראשון בגרסה שיש בו כדי לתת משקל לגרסת המתלונן וחבריו כי הם חשו מאוימים על ידי חבורה של עשרה נערים המקיפה אותם, דבר שדחף את הנאשם לפעול כפי שפעל.

23. ענין שני לנו הינו בטענה בדבר שיבוש הליכי משפט, המתבססת על כך שנטען כי הנאשם מלמל לחבריו שישתקו בעימות.

24. לאחר שצפיתי בעימותים, שכן אלו הוקלטו (שלא כמו החקירות שרק שתיים מתוכן הוקלטו), מוצא אני לנכון לציין כי אין בטענה זו לדעתי כל ממש.

25. כבר בתחילת העימות מבקש הנאשם כי השוטרים יבהירו לחבריו כי גם הם יכולים לשמור על זכות השתיקה, הנאשם עושה זאת בקול רם, בברור, לא מדובר כאן בלחישה שמנסה לשבש.

26. יתרה מזאת, הטענה הינה כי ה"מלמול" היה בעימות בין הנאשם לבין חברו ח' (קטין) ומשום מה המשטרה בחרה שלא לתמלל עימות זה (שלגביו קיים רק תקציר שאינו תואם את אשר ארע לאחר שצפיתי בכולו), אלא לתמלל רק את העימות בין הנאשם לבין חברו ר' (גם הוא קטין).

27. לגבי העימות עם ר', לאחר שצפיתי בו מוצא אני לנכון לציין כי ניכר שהשוטר שעורך את העימות דעתו כבר נעולה כנגד הנאשם, תגובותיו אינן פרופורציונליות לנעשה (הוא מוציא אותו בכוח מהחדר ומדבר אליו בבוטות, ללא הצדק), ויש לזכור הנאשם הינו בן 19, אולם חברו הינו קטין ושי בהתנהלות זו של החוקר להשפיע על העד.

28. נכון כי התנהלות הנאשם אינה כולה נופת צופים, הנאשם עצמו חוטא בהתנהלות שיתכן ונבעה מיהירות, יתכן ונבעה מחוסר חוכמה ויתכן ונבעה מגילו הצעיר אולם מצופה מחוקר כי ייקח זאת בחשבון.

29. עוד מצאתי לנכון לציין את הליקויים בחקירת הקטינים, ובייחוד בחקירת הקטין ר' חברו של הנאשם - ליקויים אשר יש בהם לדעתי להות כרסום נוסף בראיות:-

29.1. ר' נחקר בתחילה כחשוד בתקיפה, לפי החלטת רמ"ח אשדוד חקירה זו נעשתה ללא מבוגר וכן לא על ידי חוקר נוער אלא על ידי רס"ב פבל בריטבה.

29.2. במהלך החקירה, הקטין עונה תשובות מלאות לגביו, אולם שומר על זכות השתיקה לגבי חבריו (כפי שיעץ לו עו"ד ככל הנראה).

29.3. כאן החוקר מסביר לו (דקה 10:32) כי בכך שהוא שומר על זכות השתיקה הוא משבש חקירה.

29.4. בהמשך החקירה (דקה 20:00) פונה אליו החוקר ומסביר לו כי כאשר הוא שומר על זכות השתיקה, הוא מסתיר ואם הוא מסתיר המשמעות של זה בבית המשפט תהיה כי הוא אחראי, יש בכך להטעות את הנחקר, שכן אין משמעות השמירה על זכות השתיקה לקיחת אחריות.

29.5. לא בכדי החוקר מחייב מבוגר בעת חקירת נוער, נכון כי סמכות הקצין (כפי היה במקרה שכזה) שמבוגר לא יהיה במקום, אבל כאשר אין מבוגר, אין חוקר נוער, והחוקר מוסר מידע לא מדויק בכדי להטעות את הנחקר, הקטין, יש בכך לפגום ולכרסם בראיות.

29.6. ואכן, בשעה 16:53 מסתיימת חקירתו של ר' וכעבור ארבעים דקות הוא נחקר בשנית, והפעם הוא כבר לא חשוד אלא הופך למעורב, חקירה זו לא תועדה בידאו, אבל מהעדות בפני הגרסה לא משתנה, הנאשם וחבריו חשו מאוימים.

30. מכל האמור לעיל, מצאתי לנכון לקבוע כי אכן ישנן ראיות לכאורה נגד הנאשם בדבר התקיפה, אולם יש בהם כרסום הן לאור הדרך בה נוהלה החקירה והדברים שכלל לא נבדקו על ידי היחידה החוקרת (ולא הוטחו כלל במתלונן וחבריו), הן לאור דרך חקירת ר' והן לאור דרך ניהול העימות של הנאשם עם חבריו.

31. עוד מצאתי לנכון לקבוע כי איני סובר שיש בתיק זה כלל ראיות לכאורה לכל עניין השיבוש הנטען.

עילת מעצר

32. עילת המעצר במקרה שלפני הינה מסוכנות.

33. מסוכנות זו נובעת משניים, הן מאופי המעשה הכולל אלימות בחבורה, בצירוף עם דרך התנהגותו של הנאשם (אשר מתגרה בקורבן, אומר לו את שמו ושיחפש אותו במוצ"ש) והן מעברו של הנאשם.

34. בהתאם לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, הוא כולל הרשעה בבית המשפט לנוער בעבירות של תקיפה סתם והונאה בכרטיס חיוב, גזר הדין הינו מיום 26.10.15 וכולל מאסר על תנאי בר הפעלה של חצי שנה.

35. כמו כן יש לנאשם תיקים המתנהלים בבית המשפט לנוער שעניינים הינו:-

35.1. שני תיקים מתנהלים בצוותא חדא שעניינם החזקת סם מסוג חשיש לצריכה עצמית (פעם אחת 1.1364 גרם ופעם שניה 0.2336 גרם) באחד מהם גם נטען כי הנאשם הכשיל שוטר בכך שניסה להיפטר מהסם.

35.2. תיק נוסף הינו כי הנאשם איים על אחותו במטרה להפחידה וכן הזיק לרכב וזאת מאחר שלא נענתה לדרישתו כי תעקוף רכב אחר.

36. הנאשם הודה בשני התיקים הראשונים (אחזקת סם), הוא נמצא כעת בפיקוח שירות המבחן ונותן בדיקות נקיות, וזאת לאחר שסירב לשילוב במעון מלכישוע, הנאשם נמצא כעת בהליך טיפול באמצעות שיחות פרטניות. התיק קבוע לטיעונים לעונש ושימוע גזר דין ליום 20.4.17.

מנגד הנאשם כפר בתיק השלישי - אשר קבוע להקראה ביום 20.4.17.

37. ניתן לראות כי למעשה מדובר בעילת מסוכנות מורכבת, הן מעבר (ההרשעה הקיימת), הן מהווה (המתנהל בבית המשפט לנוער ובתיק שלפני) והן מעתיד (מאסר על תנאי בר הפעלה).

38. ברגיל לא ניתן היה לאיין מסוכנות זו ללא בחינת שירות המבחן את החלופה ואת התאמתה, ביחוד לאור העובדה שהנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער.

39. התלבטתי קשות בעניין זה.

40. בטענותיו של ב"כ הנאשם כי הותרתו של הנאשם במעצר עד לסיום הכנת תסקיר מהוות סיכון להרס כל ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם יש אמת חזקה.

41. החלופה שהוצגה בפני כללה מגורים בביתו של הנאשם, מקום הסמוך לאירוע, ברגיל ההלכה הינה כי בעבירות כגון זו יש למצוא חלופה מרוחקת גאוגרפית וזאת מתוך מחשבה על קורבן העבירה הגר בסמוך.

42. על כפות המאזניים עומדים בעניין זה מספר שיקולים, אותם לקחתי בחשבון, בשאלה האם החלופה מתאימה והאם יש מקום לאשר חלופה זו מבלי תסקיר שירות מבחן.

43. בכף הזכות עומדים השיקולים הבאים:-

43.1. העובדה שסבור אני כי חל כרסום בראיות לאחר שכלל לא נבדקה גרסת הנאשם וחבריו כי הם חשו מאויימים על ידי אותה חבורה של עשרה נערים שהקיפה אותם (כאשר הם רק שלושה) וכן התנהלות המשטרה בעימותים כמו גם בחקירת הקטין ר' והכל כמפורט לעיל.

43.2. גילו הצעיר של הנאשם, והעובדה כי הותרתו במעצר כעת תכשיל את ההליך שהוא עובר במסגרת תיקי הנוער.

44. בכף החובה ישנם שיקולים לא פחות כבדי משקל:-

44.1. הבקשה הינה לשחרר את הנאשם בחזרה לבית מגוריו, מקום שנכשל בלהציב לו גבולות עד עתה.

44.2. בבית מתגוררת אחות של הנאשם, אשר הינה המתלוננת בתיק שמתנהל (ולעניין זה עברתי גם על החקירה והראיות באותו התיק).

44.3. עברו של הנאשם אינו פשוט כלל ועיקר.

44.4. התנהלותו המתריסה של הנאשם עצמו בעת חקירותיו והעימותים.

45. לאחר ששקלתי את כל השיקולים, מצאתי כי בתיק זה יש אכן מקום לחלופה, שכן תתכן חלופה שתאיין את המסוכנות של הנאשם.

46. עוד סבור אני, כי במקרה זה כאשר המשטרה כלל לא בדקה את טענות חבריו של הנאשם, בדבר התנהלות החבורה השנייה, ניתן לשר שחרור לחלופה בעיר אשדוד.

47. לאחר ששקלתי את העניין, מצאתי כי הערבים שהוצגו בפני ראויים, כולל הדוד אשר אכן יש לו עבר פלילי רחוק, אולם כפי לאור חלוף הזמן, והרושם שהותיר עלי מצאתי אותו ראוי.

48. אשר על כן אני מורה על שחרורו של הנאשם בתנאים הבאים:

48.1. מעצר בית מלא ברחוב X תחת פיקוחם לסירוגין כל העת של:

א. שובל עליזה, ת.ז. ...., טל: 052-.....

ב. קלודין סבג, ת.ז. ...., טל: 052-...

ג. אשר סבג, ת.ז. ...., טל: 052-...

חל איסור מוחלט לצאת את שטח הבית, כולל לא לחצר הבית, למעט יציאות בליווי ערב לצורך המשך הטיפול המתקבל במסגרת תיק הנוער.

49. חתימה על התחייבות עצמית וכן ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ אשר תחתם על ידי הנאשם וכן כל אחד מהמפקחים הנ"ל.

חתימת שני ערבים תהווה תנאי לשחרור, כל ערב אשר ירצה לפקח בנוסף יוכל לעשות זאת רק לאחר חתימת ערבות צד ג'.

50. הפקדה במזומן בסך של 5,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרור.

ככל שהפקדה תעשה על ידי צד ג' יש להגיש הודעה מתאימה לתיק בית המשפט טרם ההפקדה ואזי היא תופקד כערבון צד ג' של המפקיד, שיהווה קניינו שלו וכך גם תירשם במזכירות בית המשפט עד לתום התיק או להחלטה מתאימה של בית משפט זה.

51. איסור יצירת קשר בכל דרך (ישירה או עקיפה) ובעל אמצעי שהוא עם המתלונן בתיק ו/או עם מי מעדי התביעה.

52. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 יום ב"כ המאשימה יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר על מנת להאריך את הצו בתום תקופה זו.

53. זמינות מלאה במספרי הטלפון שנמסרו על ידי הערבים ומופיעים לעיל. אי מענה לאחד ממספרי הטלפון הנ"ל, יהווה הפרת התנאים. הערבים לא ישנו את מספרי הטלפון ללא מתן הודעה מתאימה לבית המשפט ולתביעות קודם לכן.

54. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך 6 חודשים. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בתוך 90 יום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

55. מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת הנאשם בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

· התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.

· קיום כל צו של בית המשפט בתיק העיקרי.

· הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות כך שיראו בקיום ראיות לכאורה על עבירה מסוג פשע משום הפרת

התנאים.

56. מוסבר לנאשמים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

57. התיק יקבע בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם בהתאם ליומנה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בב"ש כחוק.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.